ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΣΤ' 8 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1928 ΑΡΙΘ. 48

ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

'Αριθ. 2774.

Μακαριώτατε 'Αρχιεπίσκοπε 'Αθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος κύριε Χρυσόστομε, τὴν Ὑμετέραν Σεβασμίαν Μακαριοτητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Μὴ ληφθεισῶν εἰσέτι ἀπαντήσεων παρὰ πασῶν τῶν ἀδελφῶν 'Εκκλησιῶν εἰς τὰ περὶ τοῦ Πασχαλίου διὰ τῆς ἀπὸ κ'. Αὐγούστου ἐν. ἔτ. ἀριθ. 2111 ἡμετέρας ἐπιστολῆς γραφέντα, ἡ Μετριότης ἡμῶν μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐπέστη ἤδη ὁ καιρὸς τοῦ καθορισμοῦ τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ προσεχοῦς Ἁγίου Πάσχα καὶ ὅτι οὕτως ἢ ἄλλως οὐκ ἔσται δυνατὴ πλέον ἡ λῆψις ἄλλης τινὸς ἀπὸ κοινοῦ ἀποφάσεως ὡς πρὸς τὸ Πασχάλιον προκειμένου περὶ τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα κατὰ τὸ ἐπικείμενον ἤδη 1929 ἔτος, ἔγνωμεν καὶ ἀπεφασίσαμεν, βασιζόμενοι καὶ εἰς τὴν δεδηλωμένην ὁμοίαν γνώμην τῶν ἀπαντησασῶν ἤδη ἡμῖν ἀδελφῶν 'Εκκλησιῶν, ὅπως τηροῦντες κατ' ἀνάγκην καὶ ἐφαρμόζοντες καὶ διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος τὸ ἐν χρήσει Πασχάλιον, ἑορτάσωμεν συμφώνως πρὸς αὐτὸ τὸ Ἅγιον Πάσχα τῇ 5ῃ τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ διωρθωμένου ἡμερολογίου, ἤτοι τῇ 22 'Απριλίου τοῦ παλαιοῦ, ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν περὶ τὴν νηστείαν τῶν Ἁγίων 'Αποστόλων μέλλουσαν ἵνα προκύψῃ ἀνωμαλία διὰ τὴν ἡμετέραν καὶ τὰς λοιπὰς ἀδελφὰς 'Εκκλησίας τὰς ἐφαρμοζούσας ἤδη τὸ διωρθωμένον ἡμερολόγιον, θεραπεύσωμεν οἰκονομικῶς τὴν ἀνωμαλίαν ταύτην διὰ τοῦ καθορισμοῦ ἐξαιρετικῶς ὡς ἡμερῶν νηστείας διὰ τὴν ἡμετέραν καὶ τὰς ἐφαρμοζούσας τὸ διωρθωμένον ἡμερολόγιον ἀδελφὰς 'Εκκλησίας τῶν ἑπομένων τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τεσσάρων ἡμερῶν μέχρι τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγίων 'Αποστόλων, ἤτοι τῶν ἡμερῶν 25, 26, 27, καὶ 28 'Ιουνίου.

'Εφ' ᾧ καὶ προαγόμεθα ἀνακοινώσασθαι ταῦτα εἰς γνῶσιν τῶν ἀδελφῶν 'Εκκλησιῶν, ὅπως ἀναλόγως καὶ ὑπ' αὐτῶν, ὡς οὐκ ἀμφιβάλλομεν, διευθετηθῶσι τὰ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς μεγίστης καὶ λαμπροφόρου ἑορτῆς, ταὐτοχρόνως ὑπὸ τῆς ὅλης ἡμῶν Ἁγίας 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας πανηγυριζομένης.

'Επὶ τούτοις καὶ αὖθις ἐν φιλήματι ἁγίῳ κατασπαζόμενοι τὴν ἀγάπην Αὐτῆς διατελοῦμεν.

αϡκη'. Νοευβρίου ιε'.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμίας Μακριότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός,
† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ.

ΤΟ ΦΥΣΙΚΟΝ ΚΑΛΛΟΣ

Εἶναι γνωστὴ ἡ ὑπόθεσις, καθ' ἣν οἱ μοναδικοὶ τοῦ κάλλους παράγοντες εἶνε περὶ ὑπάρξεως ἀγὼν καὶ ἡ ἐπιβίωσις τῶν ἐπιτηδειοτέρων. Τὸ κάλλος, φέρ' εἰπεῖν, τῶν ἀνθέων εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἀπεδίδετο εἰς τὴν βαθμιαίαν δῆθεν αὔξησιν τῆς ἐνεργείας ἐν ἐκείνοις ἐκ τῶν φυτῶν, τὰ ὁποῖα εἵλκυον εἰς ἑαυτὰ μέγαν ἐντόμων ἀριθμόν, οὕτω δὲ ἐξησφάλιζον δι' ἑαυτὰ πραγματικὴν καρποφορίαν. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐξηγεῖτο καὶ τὸ κάλλος τῶν ψυχῶν, ἀπεδίδετο δῆλα δὴ καὶ αὐτὸ εἰς τὴν γενετήσιον ἐπιλογήν. Αἱ δι' ἑλκυστικωτέρων χρωμάτων πεπροικισμέναι ἀναπαρήγοντο περισσότερον, ἐνῷ αἱ ἄλλαι βαθμηδὸν ἀπέθνησκον καὶ ἐξηλείφοντο.

Πάντα ταῦτα, βεβαίως, εἶνε ἀρκετὰ πιθανά· ἀρκεῖ ὅμως καὶ ὀλίγη μόνον σκέψις διὰ νὰ ἀποδειχθῇ τὸ ἀσθενὲς καὶ τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν φερομένων ὡς παραγόντων τούτων τοῦ κάλλους εἰς ἐξήγησιν τοῦ ἐν τῇ ὅλῃ φύσει ὡραίου.

'Εν πρώτοις, ἐρωτᾶται: πόθεν ἐπεφάνη ἡ πρώτη ἑλκυστικὴ ἀπόχρωσις τοῦ ἄνθους, ἡ ὁποία ἤγαγεν εἰς τόσον γόνιμα ἀποτελέσματα ἐν τῷ βασιλείῳ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν φυτῶν; Δεύτερον, ἡ καταφυγὴ εἰς τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα καὶ εἰς τὴν ἐπιβίωσιν τῶν ἐπιτηδειοτέρων, ὡς εἰς παράγοντας τοῦ φυσικοῦ κάλλους, προϋποθέτει πάντως ταύτισιν τοῦ κάλλους καὶ τοῦ χρώματος. Τὸ κάλλος ὅμως καὶ τὸ χρῶμα δὲν εἶνε ἓν καὶ τὸ αὐτό. 'Αφήνομεν τὰς θαυμασίας ἀπο-

χρώσεις τῶν ἀνθέων, τὰ ὁποῖα ἀδυνατοῦν νὰ μιμηθοῦν καὶ νὰ ἀναπαραγάγουν οἱ καλλιτέχναι καὶ ὧν ἡ τρυφερὰ καὶ λεπτὴ ὡραιότης εἶνε ὅλως ἀντίθετος πρὸς πᾶν ὅ,τι ἐξέχει ἐν ζωηρότητι· ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν ὅτι τὰ ὡραιότερα τῶν ἀνθέων εἶνε ἀκριβῶς τὰ μικροσκοπικώτερα καὶ τὰ μᾶλλον ἀπαρατήρητα. Ποῖος θὰ ἠδύνατο νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι τὸ χρῶμα τοῦ μήκωνος εἶνε ὡραιότερον τοῦ χρώματος τοῦ ἴου; Καὶ εἶνε τάχα ἡ ὡραιότης τῆς τροπικῆς χλωρίδος, παρὰ πᾶσαν τὴν πολυτελῆ της λαμπρότητα, ἑλκυστικωτέρα τοῦ κάλλους τῆς χλωρίδος οἱουδήποτε εὐκραοῦς κλίματος; Τοῦ κάλλους ἡ οὐσία δὲν ἔγκειται εἰς τὴν λαμπρότητα καὶ τὸ θάμβος. Δυνάμεθα νὰ ἀναφέρωμεν πλεῖστα ἄγρια ἀνθύλλια, τῶν ὁποίων τὸ κάλλος εἶνε τόσον ἰδιότυπον, ὥστε νὰ ἦνε ἀσύγκριτον. Περὶ αὐτοῦ, ὡς καὶ περὶ τόσων ἄλλων ὡραίων πραγμάτων, δέον νὰ λεχθῇ ὅτι τὸ πραγματικόν των κάλλος εἶνε τὸ λεπτὸν καὶ τρυφερόν, ἄλλαις λέξεσι τὸ ὀλιγώτερον διακρινόμενον ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν καί, ἑπομένως, τὸ ἐλάχιστα ἑλκυστικόν.

Ἐξ ἄλλου δέον νὰ προστεθῇ ὅτι οὐδὲν δικαίωμα ἔχομεν νὰ ἀποδίδωμεν εἰς τὰ ἔντομα τὴν αἴσθησιν τοῦ καλοῦ ὑφ' ἣν ἔννοιαν ἰδιάζει αὕτη εἰς ἡμᾶς, οἱαδήποτε κἂν ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἐπὶ τῶν ἐντόμων ἐπίδρασις τοῦ χρώματος. Καὶ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις τῆς φυσικῆς ἐπιλογῆς ὀφείλει νὰ δεχθῇ ὅτι τὸ κάλλος διὰ τὰ ἔντομα οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ βιολογικὴ ὤθησις. Τὰ ἔντομα ἢ αἰσθάνονται πεῖναν καὶ ζητοῦν τροφήν, ἢ ὠθοῦνται ὑπὸ τοῦ γενετησίου ἐνστίκτου, καὶ οὐδὲν πλέον. Ὅ,τι ἡμεῖς αἰσθανόμεθα ὡς ὡραῖον θεωροῦντες τὰ ἄνθη καὶ τὰ ἔντομα, εἶνέ τι περισσότερον τοῦ ἁπλοῦ τούτου ἐνστίκτου. Ὀρθότερον θὰ ἐξεφραζόμεθα ἂν ἐλέγομεν, ὅτι ἡ αἴσθησις τοῦ κάλλους δὲν γεννᾶται, εἰ μὴ ἢ μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐνστίκτων, ἢ ἀφοῦ ἐδαμάσθησαν ὑπὸ τῆς βουλήσεως. Ἡ θεωρία τοῦ ὡραίου δὲν εἶνε ἁπλῆ ἀπόλαυσις ὡραίας μορφῆς ἢ ζωηροῦ χρώματος, ἀλλὰ ἡ ὑπερφυσική, μεταφυσικὴ ὑφ' ἡμῶν πρόσληψις τοῦ κάλλους, αὐτὴ δὲ εἶνε ἡ ἀπαιτοῦσα ἐξήγησιν. Ὀφείλομεν νὰ εὕρωμεν τὸν ἀποχρῶντα λόγον τῆς καταπληκτικῆς ἐκείνης ἀντιστοιχίας μεταξὺ ὡρισμένων μορφῶν, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ γεννᾶται ἡ λεπτὴ ἐκείνη ἀπόλαυσις τῆς θεωρίας τοῦ κάλλους. Ἡ πρὸς ἐξήγησιν αὐτῆς παραπομπὴ εἰς τὰ ἔνστικτα τῶν ἀτόμων ὁμοιάζει πρὸς τὴν ἐξήγησιν τῆς διαμορφώσεως τοῦ Ὑμηττοῦ ἐκ τῆς συσσωρεύσεως κόκκων χώματος.

Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται καὶ τοῦτο: ὅτι ἀσήμαντον μόνον μέρος τοῦ ἐν τῇ φύσει κάλλους παρουσιάζεται ὠφέλιμον ἀπὸ ἐπόψεως βιολογικῆς. Τὸ λέγειν λοιπὸν ὅτι τὸ φυσικὸν κάλλος συνδυάζεται πρὸς τὴν ἐξ αὐτοῦ ὠφέλειαν ἀντιφάσκει πρὸς αὐτὴν τὴν πραγματικότητα. Κἂν ἔτι δεχθῶμεν ὡς ἐξαιρετικῶς ὡραῖον τὸ χρῶμα τῶν ἐντομοφίλων φυτῶν, τὸ ὁποῖον ἑλκύει εἰς αὐτὰ τὰ ὠφέλιμα ἔντομα, ἀπομένει ἐν τούτοις τὸ εὐρύτατον βασίλειον τῶν ἀνεμοφίλων φυτῶν· τούτων τὸ χρῶμα εἶνε συνήθως ὀλιγώτερον ζωηρόν· τοῦτο ὅμως οὐδαμῶς μειοῖ τὸ ἐν αὐτοῖς πραγματικὸν κάλλος, τὸ ὁποῖον μᾶς ἑλκύει. Ἡ ὡραιότης τῆς δρυὸς καὶ τῆς λεύκης εἶνε ἐξ ἴσου πραγματικὴ ὡς ἡ τοῦ ἴου.

Ἐὰν δ' ἀπὸ τοῦ βασιλείου τῆς χλωρίδος μεταβῶμεν εἰς τὸ ζωϊκὸν βασίλειον, θὰ εὕρωμεν καὶ εἰς αὐτὰς τὰς κατωτάτας μορφάς του κάλλη ἀνυπέρβλητα εἰς ἰδανικῶς συμμετρικοὺς σχηματισμούς· θὰ ἦτο κυριολεκτικῶς ἀνόητος ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι τὸ κάλλος τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν γενετήσιον ἐπιλογὴν ἢ εἰς τὴν ἐπιβίωσιν τῶν μᾶλλον ἐπιτηδείων καὶ τῶν περισσότερον ἐφωδιασμένων. Διότι εἶνε προφανὲς ὅτι ἡ ὡραιότης αὕτη τῶν κατωτέρων ζωϊκῶν μορφῶν ὑφίσταται μόνον διὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοὺς ἰδικούς μας· οὐδὲν ἄλλο ἐν τῷ κόσμῳ ὂν εἶνε εἰς θέσιν νὰ τὴν ἐκτιμήσῃ. Ἀκόμη καὶ ἀνωφελὴς θὰ ἠδύνατο νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ ὡραιότης αὕτη, ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἄνθρωπος· οὐδέποτε ὅμως ἐπιτρέπεται νὰ χαρακτηρισθῇ ὠφέλιμος ἀπὸ ἐπόψεως βιολογικῆς. Ὅπως ποτ' ἂν ᾖ, ὑπάρχει ἐν τῇ φύσει πολὺ ἀνωφελὲς κάλλος· τοῦτο εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐξηγηθῇ ἐκ τῆς φυσικῆς ἐπιλογῆς. Παραδείγματα καταπληκτικοῦ καὶ πολυτελεστάτου κάλλους συναντῶνται ἀνὰ πᾶν βῆμα μεταξὺ καὶ αὐτῶν τῶν κατωτάτων ζωϊκῶν εἰδῶν, ὁποῖα τὰ θαλάσσια ὄστρακα, οἱ πολύποδες κλ., ἐπ' αὐτῶν δὲ κατ' οὐδένα τρόπον, ὡς ἐπιφανεῖς φυσιολόγοι καὶ ζωολόγοι ὁμολογοῦσι, δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ ἐν λόγῳ ἐξήγησις.

Ἰδίως ὅμως ἀνεξήγητον δι' ἡμᾶς εἶνε τὸ ἀνωφελὲς τοῦ κάλλους καὶ προφανεστέρα ἡ ἔλλειψις πάσης σχέσεως αὐτοῦ πρὸς τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα ἐν τῷ βασιλείῳ τῶν ὀρυκτῶν. Εἶνε περιττὸν βεβαίως νὰ ἐκταθῇ ὁ λόγος εἰς τὰς ἰδιότητας τοῦ σχήματος καὶ τῶν χρωμάτων, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ χρόνων ἀρχαιοτάτων καθίστων εἰς πάντας περιποθήτους τοὺς πολυτίμους λίθους. Τὸ κάλλος των εἵλκυε καὶ ἑλκύει ὄχι μόνον τὸν ἄγριον, ἀλλὰ καὶ τὰς μᾶλλον ἀπαιτητικὰς κυρίας τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Ἡ ἀγάπη μάλιστα πρὸς τοὺς πολυτίμους λίθους εἶνε καθ' εὐθεῖαν ἀνάλογος πρὸς τὴν πρόοδον τοῦ πολιτισμοῦ· οὐ μόνον δ' ἐν ταῖς ὑστερούσαις εἰς πολιτισμὸν χώραις τῆς Ἀνατολῆς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς μᾶλλον πεπολιτισμένοις κέν-

τροις τῆς Εὐρώπης ἡ θέσις ἑκάστου κρίνεται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐπιδεικνυομένων πολυτίμων λίθων.

Τί συμβαίνει λοιπὸν ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ κάλλους;

Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι οἱ πολύτιμοι λίθοι ἑλκύουν τοὺς ἀνθρώπους διὰ τοῦ κάλλους των. Τοὺς ἀνθρώπους ὅμως μόνον· δῆλα δὴ τὸ κάλλος των προφανῶς ὑπάρχει διὰ μόνον τὸν ἄνθρωπον· καὶ ὁ εὐφυέστερος τῶν ἐλεφάντων καὶ τῶν κυνῶν μένει ἐντελῶς ἀπαθὴς καὶ ἀναίσθητος πρὸ τῆς λάμψεως καὶ τῶν ἀποχρώσεων τοῦ ἀδάμαντος. Τὸ κάλλος τοῦτο τῶν ὀρυκτῶν προκύπτει ἐκ τῆς κρυσταλλώσεως, ὅλως ἀσχέτου πρὸς τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα καὶ τὰ συναφῆ. Ὅ,τι μᾶς ἑλκύει εἰς τοὺς λίθους τοὺς πολυτίμους εἶνε ὁ συνδυασμὸς τῆς μορφῆς καὶ τοῦ χρώματος, τὰ ὁποῖα ὑπὸ ὡρισμένας συνθήκας ἀποκτῶσιν ἐν τῷ μεγάλῳ ἐργαστηρίῳ τῆς φύσεως. Κρυσταλλώσεις δυνάμεθα νὰ παρασκευάσωμεν καὶ ἡμεῖς αὐτοί, καὶ σχηματίζομεν θαυμάσια, φέρ' εἰπεῖν, ὀκτάεδρα, ρόμβους, ἑξάγωνα, πυραμιδόληκτα πρίσματα.

Γνωρίζομεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος τείνει νὰ αὐξήσῃ τὸ φυσικὸν κάλλος διὰ μεθόδων μηχανικῶν. Μέγα μέρος τῆς λαμπρότητος τῶν ἀδαμάντων ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνθρωπίνην μηχανικὴν κατεργασίαν. Παρὰ πάσας ὅμως τὰς ἐν τούτῳ προόδους τῆς μηχανικῆς, ἡ ἀδαμαντουργία ὑστερεῖ τῆς συγχρόνου χημικῆς τέχνης. Ἐν τοῖς χημικοῖς ἐργαστηρίοις ἤδη ἐπετεύχθη ἡ παραγωγὴ ρουμπινίων καὶ ἀδαμάντων. Βεβαίως καὶ τὰ μὲν καὶ τὰ δὲ ἀπαιτοῦν μεγάλην τέχνην χειραγωγημένην ὑπὸ τοῦ νοῦ. Ἐν τούτοις τί εἶνε τὰ τόσον πολύμοχθα καὶ εὐφυᾶ τεχνητὰ ταῦτα κατασκευάσματα ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἔργα τῆς φύσεως; Ἡ τέχνη εἶνε ἀδύνατον νὰ δημιουργήσῃ συνθήκας θερμοκρασίας καὶ πιέσεως ἀπαραιτήτους πρὸς παραγωγὴν ἀδάμαντος, ὁποῖος ὁ περιβόητος Κοχινούρ. Ἀφοῦ λοιπὸν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν κατωτέρων προϊόντων τέχνης ἀπαιτεῖται νοῦς, κατὰ τίνα λογικὴν τὰ ἀπείρως καταπληκτικώτερα ἔργα τῆς φύσεως δύνανται νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν ἁπλῆν τύχην;

Συμπέρασμα: Εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐκτιμηθῇ καὶ ἐξηγηθῇ ὀρθῶς τὸ ἐν τῇ φύσει ἄπειρον καὶ πολύμορφον κάλλος, ἐὰν δὲν δεχθῶμεν ὡς Ποιητὴν καὶ Πηγὴν αὐτοῦ τὸν Ὕψιστον Νοῦν.

Η 49Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΙΑΝΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

[Γράμματα ἐξ Ἀμερικῆς]

α΄.

Κατ' ἐπικρατήσασαν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ιη΄. αἰῶνος συνήθειαν συγκροτεῖται ἔν τινι πόλει τῆς Ἀμερικῆς μεθ' ἑκάστην τριετίαν (trienium) ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐπισκοπιανῆς Ἐκκλησίας Γενικὴ Σύνοδος, εἰς τὴν ὁποίαν λαμβάνουσι μέρος καὶ κατωτέρου βαθμοῦ κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ ἀντιπρόσωποι.

Τοιαύτη Σύνοδος, 49η τὴν σειράν, συνεκροτήθη ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ Ὀκτωβρίου ἐν Washington. Εἶχον τὴν τιμὴν νὰ προσκληθῶ εἰς αὐτήν, καὶ παρακολουθήσας τὰς ἐργασίας της εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς ἀνακοινῶν διὰ τῆς «Ἐκκλησίας» τὰ κατ' αὐτήν.

Τὰ ὑπὸ συζήτησιν θέματα ἦσαν πολλά, τὴν πρώτην δὲ μεταξὺ αὐτῶν θέσιν κατεῖχον ἡ ἀναθεώρησις τοῦ βιβλίου τῶν προσευχῶν, ἡ ἐξ αὐτοῦ ἀποβολὴ τῶν 39 ἄρθρων, τὸ περὶ γάμων καὶ διαζυγίων, ἡ ἀνασύστασις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς παλαιᾶς τάξεως τῶν Διακονισσῶν καὶ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ τίτλου «Προτεσταντικὴ Ἐπισκοπιανὴ Ἐκκλησία» διὰ τοῦ «Ἀμερικανικὴ Ἐπισκοπιανὴ Ἐκκλησία».

Ὡς ἡμέρα ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου εἶχεν ὁρισθῇ ἡ 10 τοῦ Ὀκτωβρίου, ἀλλὰ πολλὰς πρὸ αὐτῆς ἡμέρας ἐξαιρετικὴν ἡ πρωτεύουσα εἶχε κίνησιν, ἕνεκα τῶν χιλιάδων τῶν ἐπισκεπτῶν της, ἀνθρώπων τῶν ὁποίων ἡ ποικιλία, προήρχετο «ἀπὸ παντὸς γένους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν».

Πρὶν εἰσέτι ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος τῆς 10 Ὀκτωβρίου οἱ ἐν Washington Ἐπισκοπιανοὶ ναοὶ ἦσαν κατάμεστοι τῶν τε κληρικῶν καὶ τῶν λαϊκῶν μελῶν τῆς Συνόδου, συνελθόντων, ἵνα διὰ «τῆς κοινωνίας τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ» συνδέσωσιν ἀλλήλους εἰς τὸ νὰ λέγωσι «πάντες τὸ αὐτό, κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῒ καὶ τῇ αὐτῇ γνώμῃ» (Α΄. Κορ. α, 10). Περὶ τὴν 10.30 π.μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐχαιρετίσθη ἐπισήμως ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου διὰ λαμπρᾶς τελετῆς ἐν τῷ ὑπαιθρίῳ ἀμφιθεάτρῳ. Ἀπὸ τοῦ μεγαλοπρεποῦς Καθεδρικοῦ ναοῦ τῆς πρωτευούσης ἐξεκίνησεν ἡ πομπὴ τῶν Ἐπισκόπων καὶ τῶν λοιπῶν προσκεκλημένων, μεθ' ὧν εἶχον τὴν τιμὴν νὰ συγκαταλέγωμαι, εἰς τὸ ἀμφιθέατρον, ὅπου ἀνέμενον περὶ τὰς 30 χιλιάδας κλήρου καὶ λαοῦ. Τελευταῖος προσῆλθεν ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἀμέσως ἤρχισε θερμὴ δέησις.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἡμερομηνία		Κυριακαὶ Εὐαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Ἑωθινά	Ἦχοι
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ	2	Κυρ. ΙΔ΄ Λουκᾶ	Κυρ. ΚΣΤ΄	Δ΄	α΄
	9	» Ι΄ Λουκᾶ	» Ἁγ. Ἄννης	Ε΄	β΄
	16	» ΙΑ΄ Λουκᾶ	Κυρ. Προπατόρ.	ΣΤ	γ΄
	23	» Π. Χ. Γεννή	Π. Χ.Γεννήσεως	Ζ΄	δ΄
	30	» Μ. Χ. Γέννη.	Μ. Χ.Γεννήσεως	Η΄	πλ.α΄

Ἀφοῦ πρῶτον κλῆρος καὶ λαὸς ὡμολόγησαν μεγαλοφώνως εἰς τὸν Κύριον, ὅτι ὡς πρόβατα ἀπολωλότα ἠκολούθησαν τὰς ἐπιθυμίας τῶν καρδιῶν αὐτῶν καὶ προσέβαλον τὸν νόμον Αὐτοῦ τὸν ἅγιον, ἐζήτησαν τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καί, ἀκολούθως, ἤρχισαν ψάλλοντες, τῇ συνοδείᾳ πολυαρίθμου χοροῦ, ψαλμοὺς τοῦ Δαυΐδ. Τούτους ἠκολούθησαν ἀναγνώσεις τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης, τὸ Σύμβολον τῆς Νικαίας καὶ Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τῆς προσθήκης τοῦ «filioque», ἕτεραι κατάλληλοι τῇ περιστάσει δεήσεις ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων ἀπαγγελθεῖσαι καί, τέλος, ἡ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εὐχὴ «ὁ τὰς κοινὰς καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχάς». Μεθ' ὃ ὁ Ἐπίσκοπος τοῦ Washington παρουσίασεν εἰς τὸ ὑπὸ ὑψηλὸν δένδρον ἐστημένον βῆμα τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας κ. Coolidge, ὁ ὁποῖος ἐχαιρέτισε τὴν Σύνοδον. «Εἰς τοὺς ἀδιαφόρους καὶ τοὺς κυνικοὺς καὶ τοὺς ἀπαισιοδόξους —εἶπε μεταξὺ ἄλλων ὁ Πρόεδρος,— ἔστω ὡς ἀπάντησις τὸ ἐκ τῆς παρατηρήσεως ἀναπόφευκτον συμπέρασμα ὅτι αἱ μεγαλύτεραι δυνάμεις τοῦ κόσμου, αἱ διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῆς πνευματικῆς προαγωγῆς τῆς ἀνθρωπότητος ἐργαζόμεναι, εἶναι αἱ θρησκευτικαὶ ὀργανώσεις.... Ἡ προστασία τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας, αἱ ἀρχαὶ τῆς δικαιοσύνης, αὐτὸ τοῦτο τὸ κυβερνητικὸν οἰκοδόμημα ἀναπαύονται ἐπὶ τῆς θρησκευτικῆς πίστεως καὶ συγκρατοῦνται διὰ τοῦ πνευματικοῦ νήματος ... Τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας, αἱ ὑποχρεώσεις ἡμῶν πρὸς ἀλλήλους εἰς τὰς οἰκονομικὰς ὑποθέσεις, τὸ καθῆκον ἡμῶν πρὸς τὴν καθόλου ἀνθρωπότητα καὶ ἡ ἀμοιβαία ἡμῶν ἐμπιστοσύνη ἐν ταῖς κοινωνικαῖς καὶ οἰκονομικαῖς σχέσεσιν, ὅλα στηρίζονται ἐπὶ τῆς θρησκείας... Μὴ λησμονῶμεν ὅτι, παρὰ τὰς μεγάλας προόδους, ὁλόκληροι ἤπειροι καὶ μεγάλαι μᾶζαι ἀνθρώπων στεροῦνται τοῦ πολιτισμοῦ. Εἶναι καθῆκον ὅπως μεταφέρωμεν μέχρις αὐτῶν μίαν γνῶσιν περὶ τῆς πίστεως ἡμῶν. Καί, ἐπειδὴ τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον εἰς αὐτοὺς θὰ χύσωμεν, θὰ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐντάσεως τῆς φλογός, τὴν ὁποίαν δι' ἡμᾶς δημιουργοῦμεν, ἀνάγκη ὅπως τελειοποιήσωμεν τὴν ἠθικὴν ἡμῶν πρόοδον.... Αἱ δυνάμεις τοῦ κακοῦ καὶ αἱ εὐκαιρίαι πρὸς πραγματικὴν μεγέθυνσιν αὐτοῦ ἐκδηλοῦνται διαρκῶς καὶ μετὰ αὐξανουσῶν περιπλοκῶν ἐν τῇ συγχρόνῳ κοινωνίᾳ. Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος εἶναί τι περισσότερον ὅλων αὐτῶν καὶ χρειάζεται τὴν ἔμπνευσιν ἑνὸς ὑψηλοτέρου ἐλατηρίου διὰ νὰ συναντήσῃ ἐκεῖνο, ὅπερ ἡ πνευματική του φύσις ἀπαιτεῖ. Ἠδυνήθησαν (αἱ δυνάμεις τοῦ κακοῦ) νὰ ἐφοδιάσουν τὴν μεροληπτικὴν ἐξήγησιν ἑνὸς Ἀλεξάνδρου, ἑνὸς Καίσαρος, ἑνὸς Ναπολέοντος· ἀποτυγχάνουσιν ὅμως ὁλοσχερῶς νὰ ἐξηγήσωσιν ἕνα Hampden ἢ ἕνα Cromwel, ἢ ἕνα Washington, ἢ ἕνα Linconl ἢ τὸν μακρὸν κατάλογον τῶν θυσιαζομένων Ἱεραποστόλων, ἁγίων καὶ μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι ἐθυσιάσθησαν χάριν τῆς ὑψηλοτέρας αἰτίας τῆς ἀνθρωπότητος.... Ἡ χώρα ἡμῶν εἶναι διὰ μίαν ζωὴν πρακτικήν..., ἀλλ' οὐδεμία ἐν τῷ πρακτικῷ σταδίῳ δύναται νὰ σημειωθῇ ἐπιτυχία, ἄνευ τῶν μέσων ἑνὸς εὐγενεστέρου χαρακτῆρος καὶ μιᾶς ὑψηλοτέρας ζῆς... Δὲν ζητοῦμεν μίαν ηὐξημένην ὑλικὴν εὐημερίαν, διὰ νὰ ἄρχῃ τῆς ὕλης, ζητοῦμεν μίαν ηὐξημένην ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον, διὰ νὰ ἄρχῃ τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Τοιοῦτος ὅμως ἀγὼν θὰ ἦτο μάταιος, ἐὰν ὁλόκληρον τὸ ἔθνος ἡμῶν δὲν ἤθελεν εἶναι συνεχῶς ἀφωσιωμένον εἰς τὴν θρησκείαν... Ἡ ἐκ τῆς πίστεως ἔμπνευσις θὰ εἶναι πάντοτε ἀναγκαία... Ἄνευ τῆς εἰς τὴν θρησκείαν ἀφοσιώσεως εἶναι ἀδύνατος ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ἀναγκῶν τῆς ἀνθρωπότητος». . .

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ Προέδρου ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ ῥήτωρ τῆς ἡμέρας Σεβ. Ἐπίσκοπος Σικάγου Charles P. Anderson, εἷς ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων ἐκκλησιαστικῶν ῥητόρων τῆς Ἀμερικῆς, ὅστις ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.

Ἀφοῦ ἔδωκεν ὑπερόχους ὁρισμοὺς περὶ θρησκείας καὶ Ἐκκλησίας καὶ ἀνέπτυξε τὰς δι' αὐτῆς σχέσεις τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, εἰσῆλθεν εἰς τὸν τῆς Ἐκκλησίας προορισμὸν καὶ περιέγραψε τὴν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ συμβολὴν τῶν Συνόδων, διατυπώσας, ἐν τέλει, διὰ χαρακτηριστικῶν λέξεων τὸ πρόγραμμα καὶ τὰς ἀπόψεις τῆς Ἐπισκοπιανῆς Ἐκκλησίας. Ἰδοὺ χαρακτηριστικαί τινες γραμμαί. « . . . Ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία εἶναι πρᾶγμα κατ' ἐξοχὴν προσωπικόν, ἀκριβῶς ὅμως διὰ τοῦτο πρέπει νὰ εἶναι καὶ κατ' ἐξοχὴν κοινωνικόν. Εἶναί τι μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου καί, κατ' ἀνάγκην, πρέπει νὰ εἶναί τι καὶ μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ ἀνθρώπου. . . . Ἐλευθέρα Ἐκκλησία ἐν ἐλευθέρᾳ πολιτείᾳ, τοῦτο εἶναι τὸ ἰδεῶδες ἡμῶν . . . Εἰς τὸν ἄμβωνα καὶ τὰς αὐλὰς τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἔχει θέσιν ἡ πολιτική. Ὠφελεῖ μόνον τὴν πολιτικὴν ἡ ἐν αὐτῇ μεταφορὰ τῆς θρησκευτικῆς

πείρας. Ἡ πολιτικὴ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ βεβηλοῖ τὴν θρησκείαν, ἐνῷ, ἀντιθέτως, ἡ θρησκεία ἐξαγνίζει τὴν πολιτικήν. . . . Ὅταν ἡ Ἐκκλησία ἐξοδεύῃ τὰς ἐνεργείας αὐτῆς εἰς κοινωνικὰς καὶ πολιτικὰς μεταρρυθμίσεις ἢ ἀναλαμβάνῃ νὰ πολεμήσῃ τὰς πολιτικὰς καὶ κοινωνικὰς μάχας τοῦ κόσμου δι' ὅπλων κοσμικῶν ἢ ἐγκρίνῃ μετὰ τοῦ κόσμου ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ προαχθῇ ἡ ἀνθρωπίνη κοινωνία δι' ἐξωτερικῶν πιέσεων, τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι, ἀναντιρρήτως, μία ἀπώλεια τῆς ἠθικῆς. . . . Ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ κρατῇ τὸν Χριστὸν καὶ ἑαυτὴν ὑπεράνω τῶν συστημάτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἡμέρας, πραγμάτων παρερχομένων καὶ ἐξυπηρετούντων ὡρισμένα συμφέροντα. Πολλαὶ φωναὶ ἀκούονται: δώσατε ἡμῖν τὸν Χριστόν σας, ἀλλὰ κρατήσατε τὰ χαρακτηριστικά σας γνωρίσματα· δώσατε ἡμῖν τοὺς ἱεραποστόλους σας, ἀλλὰ κρατήσατε τὰ ἐργοστάσιά σας καὶ τὰς μηχανὰς τῶν τηλεβόλων σας. . . . Αἱ πρόοδοι τῶν Ἐπιστημῶν ἀποτελοῦν τὴν ἐστεμμένην δόξαν τοῦ 20οῦ αἰῶνος. Οἱ θρῦλοί των καὶ αἱ μελοδραματικαί των ἱστορίαι ἐμπνέουσι σεβασμὸν καὶ ἔκπληξιν καὶ φόβον. Δὲν παράγουν ἕνα Πλάτωνα ἢ ἕνα Παῦλον εἰς τὴν Φιλοσοφίαν ἢ τὴν Ψυχολογίαν, παράγουν ὅμως γίγαντας εἰς τὴν Ἐπιστήμην, φωτιστὰς καὶ εὐεργέτας τῆς ἀνθρωπότητος. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἡ μηδὲν τὸ ἐπιστημονικῶς ἀληθὲς ἀμφισβητοῦσα θρησκεία ἔρχεται νὰ ἐρευνήσῃ τὰ πράγματα ὑπὸ τὸν φακὸν τῆς πνευματικῆς ἀξίας καὶ ἐρωτᾷ: Τί δι' αὐτῶν προσφέρεται εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν καὶ διαγωγήν; κατασκευάζονται καλλίτεροι ἄνδρες καὶ γυναῖκες; . . . Ἡ πρόοδος εἶναι εἰς τὰ πρόσωπα καὶ οὐχὶ εἰς τὰ πράγματα. Ἀφαίρεσον προσωπικότητα καὶ χαρακτῆρα καὶ ἠθικὴν ἀξίαν ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν καὶ τὴν Ἐπιστήμην καὶ θὰ ἴδῃς αὐτὰς στρεφομένας πρὸς τὴν καταστροφὴν τοῦ ἀνθρώπου. . . . Συνηγορῶ ὑπὲρ ἑνὸς ἄμβωνος ἐλευθέρου καὶ θαρραλέου, μὴ εἰσερχομένου εἰς ἐδάφη ἀλλότρια ἢ ἐξυπηρετοῦντος προσωπικὰς γνώμας καὶ προλήψεις, ἀλλ' ἀνήκοντος μόνον εἰς ἕνα σθεναρὸν ἀπεσταλμένον τοῦ Χριστοῦ, μὴ φοβούμενον νὰ ἐξαγείλῃ ὁλόκληρον τὴν συμβουλὴν τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ παύοντα νὰ κηρύττῃ τὸν Χριστὸν καὶ εἰς τὰς σφαίρας ἐκείνας τῆς ζωῆς, εἰς τὰς ὁποίας ἀκόμη εἶναι ξένος. . . Τὸ κύριον ἔργον ἡμῶν δὲν εἶναι νὰ διαιωνίσωμεν τὰς λογομαχίας τοῦ 16ου αἰῶνος, ἀλλὰ νὰ συναντήσωμεν μερικὰ ἐπείγοντα προβλήματα τοῦ 20οῦ αἰῶνος. . . . Ὁ λαὸς δὲν ἀπομακρύνεται τῆς Ἐκκλησίας τόσον ἐξ αἰτίας τῶν συμβόλων τῆς πίστεως, ὅσον ἐκ τῆς ἐνδείας τῶν ἔργων. Προτιμᾷ τὸν κόσμον, διότι δὲν τῷ παρέχεται τὸ φῶς, διὰ νὰ ἴδῃ τὴν μεταξὺ Θεοῦ καὶ κόσμου διαφορὰν καὶ ἔχθραν. Ὁ κόσμος εἶναι ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ· γενώμεθα, λοιπόν, οὐχὶ συμμορφωταὶ ἀλλὰ μεταφορφωταὶ τοῦ κόσμου»...

Ἑτέρα μεγαλοπρεπὴς τελετὴ ἦτο ἡ ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ γενομένη τὴν ἑπομένην λειτουργία ὑπὲρ τῶν γυναικείων φιλανθρωπικῶν ὀργανώσεων τῆς Ἐπισκοπιανῆς Ἐκκλησίας. Εἰς τὴν λειτουργίαν ἔλαβον μέρος 15 Ἐπίσκοποι, ἐκοινώνησαν δὲ τῶν ἀχράντων Μυστηρίων περὶ τὰς 3.500 γυναικῶν. Ἑπτὰ ἐκ τῶν Ἐπισκόπων μετέδιδον τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ ὀκτὼ τὸ Αἷμα. Ἡ κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν λειτουργίαν γενομένη «ἀναφορὰ» ἀνῆλθεν εἰς 1.110.405 δολ. καὶ ἐθεωρήθη ὡς μία εὐχαριστήριος πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν προσφορὰ τῶν γυναικείων ὀργανώσεων, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Συνόδου, ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς Ἱεραποστολῆς. Ἅπασα ἡ κατὰ τὴν λήξασαν τριετίαν συνδρομὴ τῶν γυναικῶν ἀνῆλθεν εἰς 3.219.267 δολ., εἰς ἃ δέον νὰ προστεθῇ καὶ ἡ ἐξ 913.000 δολ. προσφορὰ ἐν τῇ Συνόδῳ τοῦ 1925. Ὡσαύτως καὶ τὰ Κυριακὰ Ἐπισκοπιανὰ Σχολεῖα τοῦ Washington προσέφερον ἐν ἰδιαιτέρᾳ τελετῇ 32.000 δολ., καθ' ἃ δ' ἐγνώσθη, ἡ κατὰ τὴν διαρρεύσασαν τριετίαν συνδρομὴ τῶν ἐν Ἀμερικῇ Κυριακῶν Σχολείων τῆς Ἐπισκοπιανῆς Ἐκκλησίας ἔφθασε τὸ 1.600.000 δολ., ἐξ ὧν μέρος θὰ διατεθῇ ὑπὲρ τοῦ ἐν Τόκιο τῆς Ἰαπωνίας ἱεραποστολικοῦ νοσοκομείου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ὁποίου ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Συνόδου ποσὸν 1.000.000 δολ., ἅτινα θὰ ἐπακολουθήσουν ἕτερα 4.000.000 δι' ἐντελῆ αὐτοῦ ἀνακαίνισιν.

Τῆς Συνόδου προήδρευσεν ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Maryland John G. Mnrray, πρόεδρος τῶν Ἐπισκόπων. Ὁσάκις παρουσιάζετο κατὰ τὰς συζητήσεις διαφωνία καὶ παρετηρεῖτο ἔξαψις μεταξὺ τῶν συζητητῶν, δὲν διεκόπτετο ἡ συνεδρία διὰ 5 ἢ 10 λεπτά, ὅπως συνήθως γίνεται εἰς τὰς συνεδριάσεις, ἀλλά, τῇ προτάσει τοῦ προέδρου, ἠγείροντο πάντες καὶ προσηύχοντο! Ἡ γαλήνη ἐπανήρχετο, καὶ ἡ ἀμέσως μετὰ τὴν προσευχὴν φανερὰ διὰ κλήσεως ψηφοφορία ἔλυε τελειωτικῶς τὸ ζήτημα!

† Ἀρχιμ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἠθικὸς ἀφοπλισμός.

Ἔν τινι λόγῳ του πρό τινος ἐπιφανὴς πολιτικὸς εὐρωπαϊκοῦ κράτους ὡμίλησε καὶ περὶ ἠθικοῦ ἀφοπλισμοῦ. Ἀλλ' ἀκριβῶς ὁ πολεμικὸς ἀφοπλισμὸς θὰ ἐπέλθῃ ὡς ἄμεσον τούτου τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἀποτέλεσμα. Πρέπει νὰ κατασβεσθῇ τέλεον ἡ φλὸξ τῆς

ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς ἰδιοτελείας, διὰ νὰ καταπέσουν ἢ διαλυθοῦν ἀφ' ἑαυτῶν τὰ χερσαῖα καὶ τὰ θαλάσσια ἔνοπλα φρούρια καὶ νὰ μεταβληθοῦν τὰ πυροβόλα εἰς ἄροτρα. Ἄνευ τῆς ψυχικῆς αὐτῆς ἐξημερώσεως θὰ ἐξακολουθῇ πάντοτε νὰ ἀπειλῇ τὴν ἀνθρωπότητα ἡ πολεμικὴ ἀγριότης.

Ἀμάθεια.

Πολὺς ἐν τῷ τύπῳ ἐγένετο ἐπ' ἐσχάτων λόγος ἐξ ἀφορμῆς τῶν πανεπιστημιακῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων περὶ τῆς μεγάλης κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐντάσεως τῆς ἀπὸ τῶν θρανίων τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως ἐξαπολυομένης ἀμαθείας, Δὲν πρόκειται ἐνταῦθα νὰ ἐπασχοληθῶμεν περὶ τὰ αἴτια τῆς πράγματι καταπληκτικῆς ἀγραμματωσύνης τῶν γυμνασιακῶν ἀποφοίτων. εἶνε πολλά, καὶ πάντα σχεδὸν βαρύνουν αὐτὸ τὸ Κράτος. Ἀλλ' ὅ,τι ἐμφανίζεται ὡς χεῖρον κακόν, εἶνε ἡ πνευματικὴ στειρότης, τὸ στενὸν τῆς σκέψεως, ἡ πτωχεία τῶν ἰδεῶν τῶν γυμνασιακῶν ἀποφοίτων. Ὑπάρχουν βεβαίως καὶ ἐξαιρέσεις· τὸ γενικὸν ὅμως εἶνε πολὺ λυπηρόν.

«Παιδικὴ Ἀδελφωσύνη».

Εἶνε ἐκτάκτως παρήγορον ὅτι τὸ ὑπὲρ τοῦ παιδιοῦ ἐνδιαφέρον ἤρχισε καὶ παρ' ἡμῖν ἀπό τινος νὰ ἐννοῆται καὶ νὰ ἐκδηλοῦται κατὰ τρόπον ἐγγυώμενον καὶ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι πλατυτέραν διεύρυνσίν του. Ἡ περὶ τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ ὑγιεινῆς ἐπόψεως πρόνοια τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος, ἡ ἐπ' ἐσχάτων ὀργάνωσις τῶν παιδικῶν κινηματογράφων καὶ ἡ ἠδηάγγελλομένη ἐν τῷ Λυκείῳ τῶν Ἑλληνίδων σύστασις τῆς «Παιδικῆς Ἀδελφωσύνης» ἀποτελοῦν τεκμήρια τρανὰ τῆς πρὸς τὸ παιδὶ στροφῆς τῆς κοινωνικῆς προσοχῆς. Τῆς «Παιδικῆς Ἀδελφωσύνης» σκοπὸς εἶνε ἡ δημιουργία ἀμέσου ἐπικοινωνίας καὶ φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν παιδιῶν ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων οὕτως ὥστε τὰ παιδιὰ τῶν εὐπόρων νὰ μάθουν νὰ ἀγαποῦν τὰ ἀπόκληρα τῆς τύχης ὁμήλικά των. Τὸ πρᾶγμα, ἐκτὸς τῆς καλλιεργείας τῆς τρυφερότητος κατὰ τὸν χρονον τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἐνέχει μεγίστην σημασίαν ἀτομικὴν καὶ κοινωνικήν, σημασίαν καὶ διὰ τὸ ἀπώτερον μέλλον.

«Οἱ Συρισταί».

Ἐν Παρισίοις συνέστη ἐπ' ἐσχάτων σύλλογος «Συριστῶν» διὰ νὰ ἀποδοκιμάζῃ ἐκσυρίζων ἀπὸ συστήματος καὶ ὁμαδικῶς κατὰ τὴν ὥραν τῆς παραστάσεως πᾶν «ἀκατάλληλον» θεατρικὸν ἔργον. Φανταζόμεθα, ὅτι, ἐὰν καὶ ἐν Ἀθήναις ὑπῆρχε σωματεῖον παρομοίας ἀμύνης τῶν καλῶν ἠθῶν κατὰ τῆς θεατρικῆς ἀσχημίας, τὰ θέατρά μας θὰ ἦσαν ἀπὸ πολλοῦ κλειστά.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὴν ἑσπέραν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου συνῆλθεν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ τὸ πρῶτον ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καταρτισθεῖσα Ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἀδριανουπόλεως καὶ Ναυπακτίας καὶ τῶν κ. κ. Κ. Δυοβουνιώτου, Κ. Ράλλη καὶ Α. Ἀλιβιζάτου πρὸς μελέτην τοῦ ἐκπονηθέντος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου σχεδίου Καταστατικοῦ Χάρτου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑποβληθέντος εἰς αὐτὸ σχεδίου τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου. Μετὰ τὴν εἰσήγησιν τοῦ κ. Δυοβουνιώτου διεξήχθη μακρὰ συζήτησις ἐπὶ τῶν βασικῶν διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου κατ' ἀρχήν. Ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς Δευτέρας ἡ Ἐπιτροπὴ συνελθοῦσα καθ' ἑκάστην εἰς ἐπανειλημμένας συνεδρίας προέβη εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν καὶ ἐπεξεργασίαν τοῦ ὅλου σχεδίου τοῦ νόμου.

—Τὴν ἑνδεκάτην πρωϊνὴν ὥραν τῆς Κυριακῆς ἐτελέσθη ἐν τῷ Ζαππείῳ τῶν Ἀθηνῶν ἡ ἑορτὴ τοῦ «Χρυσοῦ κανόνος» ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὀρφανοτροφείου Βουλιαγμένης, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Περιθάλψεως Ἐγγὺς Ἀνατολῆς» κ. Θῶρμπερ. Παρίσταντο κατ' αὐτὴν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Ἀμερικῆς ἐν Ἀθήναις, Ὑπουργοὶ καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι καὶ πλῆθος κόσμου. Κατ' ἀρχὰς ὡμίλησεν ὁ κ. Θῶρμπερ περιγράψας τὸ ἔργον τῆς «Περιθάλψεως Ἐγγὺς Ἀνατολῆς» ἥτις περισυνέλεξε περὶ τὰς 130,000 ὀρφανὰ ὧν 18,000 μετεφέρθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατανεμηθέντα εἰς 11 ὀρφανοτροφεῖα, ἐξήγησε δὲ τὴν σημασίαν τῆς ἑορτῆς καὶ ἐδήλωσεν ὅτ αὕτη τελεῖται τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι, ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὀρφανοτροφείου Βουλιαγμένης. Ὁ κ. Κ. Μελᾶς μετὰ τὸν κ. Θῶρμπερ ὡμίλησε περὶ τῆς μεγάλης φιλανθρωπικῆς δράσεως τούτου καὶ περὶ τοῦ «Χρυσοῦ κανόνος», εἶτα δὲ ὁ κ. Δοξιάδης ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς ἐξῆρε τὸ ἔργον τῆς «Περιθάλψεως Ἐγγὺς Ἀνατολῆς», ἐκ μέρους τῶν ἑλληνοπαίδων ὀρφανῶν καὶ ἐκ μέρους τῶν Ἀρμενίων (ἑλληνιστὶ) ἐξεφράσθη ἡ εὐγνωμοσύνη αὐτῶν, ὡσαύτως δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ παρισταμένου Ἀρμενίου Ἐπισκόπου. Ὁ δὲ κ. Σκίννερ Πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν ὅτι δέχεται τὰς εὐχαριστίας ἐκ μέρους τῆς ἐπισήμου Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλληνοπαίδων, ὄχι ὡς ἑρμηνείαν εὐγνωμοσύνης, ἀλλὰ ὡς ἀναγνώρισιν ἐκτελέσεως ἑνὸς ἱεροῦ καθήκοντος φιλανθρωπίας ἐκ μέρους τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ. Ὁ κ. Σκίννερ ἐπρότεινε τὴν σύστασιν μεγάλης ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τὸν κυβερνητικὸν ἔλεγχον, ἥτις νὰ εἰσηγηθῇ εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Κυβέρνησιν τὴν παραχώρησιν τῶν παρὰ τοὺς Ἀμπελοκήπους κτιρίων, ἐγκαταστάσεων καὶ μηχανῶν τῆς Ἀμερικανικῆς Περιθάλψεως, ἀξίας συνολικῶς 20.000.000 δραχμῶν, διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ λαμπροῦ ἔργου. Τὸν λόγον του ἐκάλυψαν ραγδαῖα χειροκροτήματα, ὁ δὲ κ. Βενιζέλος,

γερθείς, εἶπεν, ὅτι δὲν εὑρίσκει λόγους εὐγνωμοσύνης διὰ νὰ ἐξάρῃ τὸ θαυμάσιον ἔργον τῆς Ἀμερικανικῆς Περιθάλψεως. Ἀρκεῖται, ὡς ἐκ τούτου, νὰ σφίγξῃ εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης τὴν χεῖρα τῶν κ. κ. Σκίννερ καὶ Θῶρμπερ. Τέλος ὁ Μακ. Ἀρχιπίσκοπος, ἐπισφραγίζων τὴν λαμπρὰν ἑορτήν, ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ὀρφανῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὀρφανοτροφείου, εἰς ὃ ἀφιερώθη, αὐτη καὶ τὰς εὐχαριστίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τοὺς φιλανθρώπους Ἀμερικανούς, ηὐχήθη δὲ ὅπως συνεχισθῇ τὸ ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν μέγα καὶ εὐεργετικώτατον αὐτῶν ἔργον.

—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων περιάγηται ἐτησίως ἐν ἅπασι τοῖς ναοῖς δίσκος ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὀρφανοτροφείου Βουλιαγμένης.

—Διὰ Διατ]τος τῇ 1 Νοεμβρίου ἐν. ἔτους ἐκδοθέντος καὶ τῇ 5 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρηθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 171 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη ἡ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπακτίας ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς ἐνιαυσίου ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας, μετ' ἰσοχρόνου στερήσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ δικαιωμάτων εἰς τὸν Ἱερέα Κων]νον Τσάτσον, ἐφημέριον Ἁγίας Τριάδος, τῆς ὡς εἴρηται Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

—Διὰ Δια]τος τῇ 1 Νοεμβρίου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 5 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 171 φύλλῳ τῆς ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεκρίθη ἡ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς ὡς ἄνω Ἱερ. Μητρπόλεως Ναυπακτίας, ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς τριμήνου ἀργίας ἀπὸ πάσης Ἱεροπραξίας, εἰς τὸν ἱερέα Ἀπόστολον Τσιτσιμπέκον, Ἐφημέριον Νεοχωρίου τῆς διαληφθείσης Ι. Μητροπόλεως.

—Διὰ Δια]τος τῇ 1 Νοεμβρίου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 5 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρηθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 171 τῆς ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεκρίθη ἡ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς ἑξαμήνου ἀργίας ἀπὸ πάσης Ἱεροπραξίας μετ' ἰσοχρόνου στερήσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφηφερίας αὐτοῦ δικαιωμάτων, εἰς τὸν Ἰωάννην Χαλάτσην, ἐφημέριον Βρυφίνης τῆς ὡς εἴρηται Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος

—Διὰ Δια]τος τῇ 27 Ὀκτωβρίου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 1 Νοεμβρίου τοῦ ἰγίου ἔτους καταχωρηθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ· 169 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη ἡ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀργολίδος ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τοῦ διετοῦς σωματικοῦ περιορισμοῦ ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ζακύνθου Ἱερᾷ Μονῇ τῶν «Στροφάδων», εἰς τὸν μοναχὸν Λουκᾶν Παπακωνσταντίνου, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Ταλαντίου», τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀργολίδος.

—Ἡ ὑπ' ἀριθ. 19 ἐν. ἔτ. ἀπόφασις τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος, δι' ἧς ἐπεβλήθη ἡ ποινὴ τῆς ἐνιαυσίου ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας μετ' ἰσοχρόνου στερήσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ δικαιωμάτων, εἰς τὸν Ἱερέα Εὐάγγελον Καμπούρην, ἐφημέριον Πετρίλου, τῆς ὡς εἴρηται Μητροπόλεως, διεβιβάσθη τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Θρησκευμάτων πρὸς ἔγκρισιν τῆς ἐκτελέσεως.

—Διὰ Δια[τος τῇ 16 Ὀκτωβρίου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 23 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 220 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθέντος, τὸ χωρίον Στρούζα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος, ἀποσπώμενον τῆς ἐνορίας Χλητζιάδων ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν μὲ ἐνοριακὸν Ναὸν τὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

—Διωρίσθη Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀκαρνανίας ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου, ἀντὶ τοῦ παραιτησαμένου τοιούτου Ἐλευθερίου Αἰκατερινοπούλου, κλητὴρ δὲ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὁ Δημήτριος Τσίτσος.

—Ὁ Ἄγγλος Ἐπίσκοπος Γιβλαρτὰρ εἰς τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγονται καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι Ἀγγλικοὶ ναοὶ ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας προχθὲς τὴν πρωΐαν, διῆλθε τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἀλλὰ μὴ εὑρὼν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ἀφῆκεν ἐπισκεπτήριον. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος μεταβὰς μετὰ μεσημβρίαν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Πρεσβείαν, ἀντεπεσκέφθη τὸν Ἄγγλον Ἱεράρχην καὶ παρέμεινε παρ' αὐτῷ περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν. Σήμερον δὲ οὗτος ἐπεσκέφθη ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ τὴν Ι. Σύνοδον.

—Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐπεσκέφθη τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον ὁ Πρόεδρος τοῦ Σερβικοῦ Σταυροῦ κ. Μ. Τ. Lecco, ἐκπληρῶν ἐπιθυμίαν καὶ τοῦ Πατριάρχου Σερβίας Δημητρίου, παρέμεινε δὲ παρ' αὐτῷ ἐπὶ πολύ.

— Σήμερον ἐπεσκέφθη τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον ὁ Ὑφυπουργὸς κ. Παπαδᾶτος.

—Ἐν μεγίστῃ συρροῇ ἐκκλησιάσματος ἐτελέσθησαν κατὰ τὴν παροῦσαν Ἑβδομάδα αἱ πανηγύρεις τῆς Ἁγίας Βαρβάρας καὶ τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

— Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 7677 ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Γ. Ε. Ταμείου παρεπέμφθη πρὸς τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα τῶν Πλημμελειοδικῶν Λαρίσης ἐπὶ ἰδιοποιήσει δραχμῶν 31.500 τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σπαρμοῦ ὁ τέως Ἡγούμενος ταύτης Κύριλλος Μπατσογιῶργος.

— Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 6841 ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Γ. Ε. Ταμείου παρεπέμφθη πρὸς τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν Θεσσαλονίκης τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πέτρας κατηγορούμενον δι' ἐκνόμους διαχειριστικὰς πράξεις.

— Δι' Ἐγκυκλίου τῆς Δ. Ι. Συνόδου παρακαλοῦνται οἱ Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι τῆς Ἐκκλησίας, ἵνα συμφώνως τῷ Νόμῳ μὴ ἀπομακρύνωνται τῶν ἑαυτῶν Παροικιῶν ἄνευ κανονικῆς ἀδείας, νὰ ζητῶσι δὲ ἐγκαίρως τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν κατὰ τὰς παρεχομένας ὁδηγίας καὶ νὰ μὴ ποιῶνται χρῆσιν τῆς ἀδείας αὐτῶν πρὸ τῆς λήψεως τῆς ἐγκρίσεως ταύτης.

— Δι' ἑτέρας Ἐγκυκλίου παρακαλοῦνται ὡσαύτως οἱ Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι νὰ ἀποστείλωσιν αἰτουμένας ὑπευθύνους πληροφορίας περὶ τῆς ἡμερομηνίας τῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐπισκόπου χειροτονίας αὐτῶν, πρὸς καταρτισμὸν νέου ἐπισήμου Πίνακος πρεσβείων Ἀρχιερωσύνης.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΠΟΛΕΩΣ

Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας ἐκ ΚΠόλεως ὁ τουρκικὸς τύπος τερματίσας τὴν πολεμικήν του ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, ἐπιτίθεται ἤδη κατὰ τοῦ Πατριαρχείου, τὸ ὁποῖον κατηγορεῖ ὡς προπαγανδίζον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς μειονότητος τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΣΘΟΝΙΑΣ

Αἱ ὀρθόδοξοι ἐκκλησίαι τῆς Ἐσθονίας καὶ τῆς Λεττωνίας διατελοῦν ἐν ἀναβρασμῷ ἕνεκα τῆς ἀπειλουμένης ἐπιψηφίσεως νομοσχεδίων ἀμφοτέρων τῶν κρατῶν περὶ κατεδαφίσεως τῶν ἐν Ρέβελ καὶ Ρήγας ὀρθοδόξων καθεδρικῶν ναῶν. Τὰ νομοσχέδια ταῦτα σκοποῦσι νὰ ὑπερασπίσωσιν ἐν ταῖς βουλαῖς ὁμάδες σωβινιστῶν ἀμφοτέρωθεν δισχυριζομένων ὅτι οἱ ναοὶ οὗτοι ὑψοῦνται εἰς τὰ κεντρικώτερα σημεῖα τῶν πρωτευουσῶν τῶν δύο κρατῶν ἀνεγερθέντα ὑπὸ τῶν τέως κρατούντων Ρώσων ὡς ἐθνικὰ μνημεῖα καὶ μέσα ἐκρωσισμοῦ. Οἱ ἀρχηγοὶ ἀμφοτέρων τῶν Ἐκκλησιῶν εὑρήνται ἐν διηνεκεῖ ἐπαφῇ πρὸς τὰς κυβερνήσεις των πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ψηφίσεως τῶν ἐν λόγῳ νομοσχεδίων.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Εὐστρατίου Δράκου, Ἱστορία τῆς Εἰκοσιφινίσσης Μονῆς ἐπὶ τοῦ Παγγαίου καὶ Ἁγιολογία τῆς Λέσβου, Ἐν Δράμᾳ 1928.

Τοῦ αὐτοῦ: Μελέτη ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Λέσβου, Ἐν Δράμᾳ 1928.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Φενεοῦ «ὁ Ἅγιος Γεώργιος» διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἡ ἐφετεινὴ μόνον ἐσοδεία τοῦ ἐλαιοκάρπου τῶν κειμένων ἐλαιοδένδρων ἐν Διακοπτῷ τῆς ἡμετέρας Μονῆς, γενησομένης τῆς δημοπρασίας τὴν 9ην Δ]βρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην—12ην τῆς μεσημβρίας ἐν Διακοπτῷ καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμ]φου κ. Παναγ. Σακελλαροπούλου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ συμφώνως τῆς διακηρύξεως ἡμῶν ὧν ἀντίγραφα εἰσὶν εἴς τε τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος Διακοπτοῦ καὶ Συμ]φου.

Τὸ Ἡγουμ]βούλιον τῆς ἐν Ζαχόλῃ Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἠλιοῦ διακηρύττει ὅτι ἐκθέτει εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τὸ δικαίωμα τῆς ῥητινοσυλλογῆς τῶν πευκοδένδρων τῆς μονῆς, τῶν κειμένων πέριξ Μονῆς, Ἁγίου Προκοπίου, Κόκκινου Πετρίτη καὶ Πατήματα. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Δερβενίῳ τῇ 30ῃ Δεκεμβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ζαχόλης Κωνσταντίνου Τσουτσάνη ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνὸς μέλους τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς προκηρύξεως ἧς ἀντίγραφον εὑρίσκεται εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ συμβολαιογράφου καὶ τῆς Μονῆς, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν ἐκ τῶν προτέρων. Καὶ ὡς πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται διὰ τὸ δάσος πέριξ Μονῆς 100 ὀκ. ῥητίνη καὶ 3500 δραχ. Ἁγίου Προκοπίου ὁμοίως 3500 δραχ. διὰ τὸ δάσος Κόκκινος Πετρίτης 50 ὀκ. ῥητίνι καὶ 800 δραχ. καὶ διὰ δάσος Πατήματα 30 ὀκ ῥητίνι καὶ 300 δραχ. Καὶ ὡς ἐγγύησιν θὰ καταβάλωσι πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Μονῆς τὸ δέκατον 1)10 τοῦ πενταετοῦς μισθώματος καὶ ἀξιόχρεον ἐγγυητήν.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ι. Μονῆς Ὁσίου Σεραφεὶμ ἢ Δομβοῦ προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησις τοῦ ἐφετεινοῦ ἐλαιοκάρπου τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ Χρυσοῦ ἐλαιοδένδρων τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία γενήσεται συμφώνως τῆς ὑπ' ἀριθ. 332 διακηρύξεως τὴν 24 καὶ 25 Νοεμβρίου ἐν. ἔτ. ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Λουκᾶ Κουτρούμπα ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς ἡμέρᾳ Σάββατον καὶ Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 τῆς μεσημβρίας εἰς Ἰτέαν. Πρώτη προσφορὰ δραχ. 10.000. Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν σχετικῶν ὅρων, κατατεθειμένων ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σπηλαίου διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας 1] Ἡ ἄμπελος τῆς Ἱ. Μονῆς Σπηλαίου εἰς θέσιν «Καροῦσι» μετὰ τῶν προεχομένων αὐτῆς καρποφόρων δένδρων καὶ ἀγροῦ διὰ μίαν πενταετίαν καὶ 2] οἱ ἀγροὶ τῆς Μονῆς εὑρισκόμενοι ἐν ταῖς ἑξῆς θέσεσι, Τζηγριμαῖοι καὶ Κόγια διὰ μίαν τετραετίαν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ χωρίῳ Σπηλαίῳ τὴν 2αν τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π μ. ἐν τῇ κεντρικῇ πλατείᾳ τοῦ χωρίου Σπηλαίου καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος κ. Εἰρηνοδίκου Ζιάκα. Οἱ ὅροι συγγραφῆς ὑποχρεώσεων εὑρίσκονται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σταγιάδων δηλοποιεῖ ὅτι συνεπείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7636 ἐν ἔτοις ἐγκριτικῆς διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην ἐν Καλαμπάκᾳ καὶ εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον τὴν 2αν, 9ην καὶ 16ην Δεκεμβρίου 1928 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12ην π μ., ἡ πενταετὴς ἐνοικίασις ἑνὸς τμήματος τοῦ χειμερινοῦ λειβαδίου «Ῥιγκλόβου» τῆς ἄνω Ἱερᾶς Μονῆς. ὑπὸ τὰ ὅρια καὶ ὑποχρεώσεις ἀναφερομένας ἐν τῇ σχετικῇ διακηρύξει ἧς γνῶσιν δύνανται νὰ λάβωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι πρὸ πάσης πλειοδοσίας.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἀγγιλοκάστρῳ Ἱ. Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος διακηρύττει ὅτι τὴν 18ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ 10—12 π. μ. ἐν Αἰτωλικῷ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία πρὸς ἐκποίησιν τριῶν οἰκοπέδων μεθ' ἑνὸς ξυλίνου οἰκίσκου κειμένων ἐντὸς τῆς Κοινότητος Ἀγγιλοκάστρου ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου κ. Καρβίλη καὶ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ Σεβ Μητροπολίτου Ἀκαρνανίας καὶ τῆς Μονῆς. Οἱ σχετικοὶ ὅροι εὑρίσκονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Μονῆς καὶ δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν αὐτῶν.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἐλευσῖνι Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Μελετίου προκηρύσσει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν ἐπαναληπτικὴν δημοπρασίαν ἡ μονοετὴς ἐνοικίασις τοῦ πέριξ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μονῆς λειβαδίου. Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Ἐλευσῖνι τὴν 2αν Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ὥρας 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ ἐν Ἐλευσῖνι συμβολαιογράφου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων καὶ ὑποχρεώσεων τῆς εἰρημένης δημοπρασίας ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς ἢ τῷ ἄνω συμβολαιογράφῳ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐποπτεύουσα Ἐπιτροπὴ

Δρυϊνουπόλεως καὶ Πωγωνιανῆς κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Διευθυντής: ΓΡΗΓ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

Καθ. Πανεπιστημίου

Τίμημα ἐτησίας ἐγγραφῆς

Ἐσωτ. Δρχ. 50. Ἐξωτ. Φρ. 50. Ἀμερικῆς Δολ. 3.

Γραφεῖα «Ἐκκλησίας»:

Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς ὁδ. Φιλοθέης 21

Τύποις «Φοίνικος» Ὁδὸς Σταδίου 44 Ἀθῆναι